

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ - ಜೂನ್ 2015

*To be above offence or insult
makes one truly great.*

- The Mother

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈವಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p>	<p align="center">“ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ”</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ಕೃತಜ್ಞತೆ - ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸದ್ಗುಣ 3 ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರಿ 12</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ</p> <p>ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ರೀತಿ 22</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ 25</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ</p> <p>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು 40 ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸೂತ್ರಗಳು 42</p> <p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 43</p>

ಫೆಬ್ರುವರಿ 8, 1913

ಓ ದೈವೀ ಪ್ರಭು, ನೀನು ನನ್ನ ಆಶ್ರಯ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸ್ವರೂಪನಾದವನು, ನೀನು ನನ್ನ ಬಲ, ಆರೋಗ್ಯ, ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಿರುವಿ. ನೀನು ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಶಾಂತಿ, ಪೂರ್ತಿ ಸಂತೋಷ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಿ. ನನ್ನ ಸತ್ತೆ ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ, ನಿಂತುಹೋಗದ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪೂಜೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿನ್ನತ್ತ, ಭಾರತ ದೇಶದ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಧೂಪದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೊಗೆಯ ಹಾಗೆ, ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ಹರಿಕಾರಳಾಗುವಂತಾಗಲಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅನಂತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಸ್ವಾದವನ್ನು ತಯಾರಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಶಾಂತಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುವಂತಾಗಲಿ.

(CMW,1/15)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ - ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸದ್ಗುಣ (ತರುಣರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕತೆ)

ಸದ್ಗುಣಗಳು

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಅರಮನೆ ಇತ್ತು. ಅದರೊಳಗೆ ರಹಸ್ಯ ಪೂಜಾಗೃಹವಿತ್ತು. ಅದರ ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ಯಾವ ಸತ್ತೆಯೂ ದಾಟಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಚಾವಣಿ ಹಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದಂತಿದ್ದವು, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಅರಮನೆ ಬಹಳ ಎತ್ತರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೋಡದ ಮೇಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸತ್ತೆಗಳು ಅದರತ್ತ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು.

ಅದು ದೈವೀಸತ್ಯದ ಅರಮನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವವೊಂದನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಸತ್ತೆಗಳಿಗಾಗಿದ್ದಿತು, ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕ ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ದೇವಿಯರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದು ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರಮನೆಯ ಒಳಕೋಣೆ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಹಜಾರವಾಗಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳು, ನೆಲ, ಛತ್ತ ಇವೆಲ್ಲ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಥಳಥಳಿಸುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತಿದ್ದವು.

ಅದು ದೈವೀ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಹಜಾರವಾಗಿತ್ತು. ನೆಲದ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಕಾಶ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಗಾಢವಾದ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ವರ್ಣವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದು ಭತ್ತಿನತ್ತ ಸಾಗಿದಂತೆ ಕ್ರಮೇಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ವಜ್ರಗಳ ಚಕ್ರ ಬಾಣಗಳು (girandoles) ಗೊಂಚಲು ದೀಪಗಳ (chandeliers) ಹಾಗೆ ತೂಗುಬಿದ್ದಿದ್ದವು, ಅವುಗಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮುಖಗಳು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸುವ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ದೈವೀ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಂದವು, ಆದರೆ ಬೇಗನೆ ಅವು ಸಮಾನ ಗುಣಧರ್ಮದ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡವು, ಕನಿಷ್ಠ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಟ ದೇವಿ ಆ ಉತ್ಸವದ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ಅವಳು ಪಾರದರ್ಶಕ ನಿಲುವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ್ದಳು, ಅದು ನಿರ್ಮಲ ನೀರಿನಂತಿತ್ತು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಘನಾ(cube)ಕಾರದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು, ಅದರ ಮೂಲಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದವು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರತೀಕ ವಿರೂಪಗೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಂತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತಳೂ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ವಿನಮ್ರತೆಯ ದೇವಿ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಹುಬ್ಬುಗಳಿರುವ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವ, ಬಿಗಿದುಕೊಂಡ ತುಟಿಗಳು ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತಿರುವ, ಸ್ಥಿರ ಹಾಗೂ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದ ಠೀವಿ(air)ಯಿರುವ ಧೈರ್ಯ ದೇವತೆ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಧೈರ್ಯ ದೇವತೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ನಿಂತಿದ್ದಳು, ಅವಳ ಶೋಧಕ ಕಣ್ಣುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಸುಕಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ವಿವೇಕದ ದೇವಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸುಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ದೇವಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ಜಾಗರೂಕಳು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವಳು, ತ್ರಿಯಾಶೀಲಳು, ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದವಳಾಗಿದ್ದಳು; ಗುಂಪುಗಳೊಳಗಿಂದ ಅವಳು ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸೌಮ್ಯ ಬಿಳಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಗುರುತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹರಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬೆಳಕು ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಅವಳ ಅತಿ ನಿಕಟ ಗೆಳತಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಗದ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿರುವ ಅವಳಿ ಸಹೋದರಿ ನ್ಯಾಯ ದೇವಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಔದಾರ್ಯದ ಸುತ್ತ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಪಡೆಯೊಂದು ಗುಂಪುಗೂಡಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ

ಕರುಣೆ, ಸಹನೆ, ಕೋಮಲತೆ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿ(solicitude) ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರರಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅವರು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಆ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣದ ಹೊಸ್ತಿಲದ ಬಳಿ ಹೊಸಬರೊಬ್ಬರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಬಹಳಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಮೊದಲು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವಳ ಹೊರ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವಂತಹದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದಳು, ತೆಳುವಾಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಧರಿಸಿದ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಬಡವಾಗಿದೆಯೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುವಷ್ಟು ಸಾದಾ ರೀತಿಯ-ದಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಇಂತಹ ಭವ್ಯ ಹಾಗೂ ಉಜ್ವಲ ಕೂಟ(company)ದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ತೋರಿಕೆಗೆ ಆತಂಕಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, ಯಾರ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ತನ್ನ ಸಹಯೋಗಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಗಳ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ವಿವೇಕದ ದೇವಿ, ಅವರ ವಿನಂತಿಯ ಮೇರೆಗೆ, ಆ ಅಪರಿಚಿತಳಾದವಳತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾದಾಗ ಜನರು ಮಾಡುವಂತೆ, ಯೋಚಿಸಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತನಗೆ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಗಂಟಲನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅವಳತ್ತ ಹೊರಳುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ: “ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ, ಹಿರಿಮೆಗಳಿಂದ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇಂತಹ ನಾವು ನಿನ್ನ ಆಗಮನದಿಂದ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ನಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತಳೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತೀ ಇಲ್ಲವೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ತೋರಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀನಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಆಗ ಆ ಹೊಸಬಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: “ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಪರಿಚಿತಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.”

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೃತಜ್ಞತೆ.”

(CWM, 2/5-7)

*

ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದ ಆತ್ಮದ ಚಲನೆ

ಪಶುಗಳಿಗೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರಂಭದ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಸತತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪೀಡಿತರಾದ ಹಾಗೆ ಪಶುಗಳು ಪೀಡಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ: ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೂರು ಜನ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು ಜನರು ತರ್ಕ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಏನಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು. ಪಶುಗಳು ಇಂತಹ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಅವುಗಳಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರೇಮ ಆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಆಧಾರ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ದೃಢವಾದ ಮಮತೆಯಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರಲು ಪ್ರತಿಯೋಧಿಸಲಾಗದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ. ಒಡೆಯ ನಿಜವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಪಶು ನಿಷ್ಠಾವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿನಿಮಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆ ವಿನಿಮಯ ಪಶುವಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ, ಗಾಢ ಸಂತೋಷ ತಂದುಕೊಡುವ ಏನೋ ಒಂದು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಿರಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ, ಅವು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಆ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನಾಯಿ, ಆನೆ, ಕುದುರೆಯೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅದು ಅರ್ಪಣಾಭಾವದ ಅಸಾಧಾರಣ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. (ಅದನ್ನು, ನಿಜವಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ತರ್ಕಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ವಾದಗಳಿಂದ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.) ಅದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾದದ್ದು, ಸಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು, ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ ಏನೋ ಒಂದು.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಅದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ಹೆಚ್ಚು ಉದಾತ್ತವಾಗಿದ್ದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಉಚ್ಚ ಸ್ತರದತ್ತ ಮೇಲೆ ಸಾಗಿದಾಗ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಾಗ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವೆರಡರ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತ ಹಾಗೂ ಉಚ್ಚ ಸ್ತರ) ಮಧ್ಯೆ ಸಾಗಿಹೋಗುವಿಕೆಯಿದೆ, ಇದರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಮೋಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದವು ಎಂದು ನಾನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಪಶುಗಳ ಪರಿಚಯ ನನಗಿತ್ತು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಯ ಕೀಳು ಮಟ್ಟದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಲಾಭ ಗಳಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಪಶುಗಳಿವೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಆ ಬಗೆಯ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳಿಲ್ಲದ ಪಶುಗಳೂ ಇವೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ ಚಲನೆ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಕುರಿತು ಏರಿಕೆಯ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂತಹ ಸುಂದರ ರೂಪ ಹೆಚ್ಚು ಅಪರೂಪದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೌಶಲ, ಚುರುಕುತನ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವು ಅರಳಿದಾಗ, ಆ ಅರಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಅದು ಸ್ವಯಂ-ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಸುಂದರವಾಗಿರುವ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ, ಮಧುರ ವಾಸನೆ ಬೀರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜೀವಿಸುವ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಅರಳುವಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಅದು ಗಳಿಸುವುದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಪರೂಪದ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಮಾನವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಕ್ಷಣದಿಂದ, ತನ್ನ

ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಚುರುಕುತನಗಳಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವು ತನಗೇನಾದರೂ ತಂದುಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಜನರ ಪ್ರಶಂಸೆ ಗಳಿಸುವುದಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಹ್ಯವಾದ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರಬಹುದು. ಪರಿಣಾಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಚೈತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ಗುಲಾಬಿ ಹೂವು ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು.

(CWM, 5/240-41)

*

ಕರುಣೆ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇವು ಚೈತ್ಯದ ಗುಣಗಳು

ಕರುಣೆ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇವು ಸಾರದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯದ ಸದ್ಗುಣಗಳು. ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಆ ಗುಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕಗಳು ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಎಂಬ ಅನುಭವ ತಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಬಲದ ಆಧಾರ ಪಡೆದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಮುಕ್ತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಗುಣಗಳು ತಡೆ ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಆಗುವ ಹಾಗೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದೆ ಇದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಣಿಕದ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಹಾಪರಾಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕದ ಗುಲಾಮ-ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕಗಳ ನಿಯಮಗಳು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಪೂರ್ತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನಸ್ಸು ಚೈತ್ಯದ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ: ಕರುಣೆಯನ್ನು ಮರುಕವನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ದಯಾಪರತೆಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಿಸುತ್ತದೆ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಮರಳಿಕೊಡುವ ಬಯಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಚೈತ್ಯದ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಸರ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಅವಶ್ಯವಾದುದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೈವೀ

ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೀಳಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 15/277)

*

ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಕಂಪನವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ

ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಕಾಲದಿಂದ (ನಾನು ಐದು ವರ್ಷದವಳಾಗಿದ್ದಾಗಿನ ನೆನಪುಗಳಿಂದ) ಎಂಬತ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದಿದ್ದ ಜನರು ನನಗೆ ಭಾರೀ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ, ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ (ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹಾಗಿವೆ) ಪೂರ್ತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ - ಅದು ನನ್ನತ್ತ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಭಗವಂತನತ್ತ ಅದೆಲ್ಲ ಇದ್ದಿತು. ಕೃತಜ್ಞತೆ - ಆ ವಿಷಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ನೋವು ತರುವ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. - ಆ ಬಗೆಯ ನಿಷ್ಕರ ವೈರ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅಸಹನೀಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿಷಯಗಳು ತಾವಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ, ಆ ಎಲ್ಲ ವೇದನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅಜ್ಞಾನದ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ... ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಷ್ಕರತೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ರೂಪಗಳು ಘರ್ಷಣೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ - ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚಲನೆ ಇರಬಲ್ಲದೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾದದ್ದು; ಅದನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಅಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಅದಲ್ಲ; ಅದೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥಿವ(terrestrial) ಮನೋಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದಿತು, ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ

ಅದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧುರ್ಯವಿರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದು-ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಆ ಪಶುಗಳು ಭಾವಿಸಬಹುದಾದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾಗಿರಬಹುದು, ಆ ಮಾಧುರ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(ದೀರ್ಘ ಮೌನ)

ಆದಾಗ್ಯೂ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಚಲನೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಲಂಕಿತವಾಗಿರದ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅದು ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಏನೋ ಒಂದು. ಅದು ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ, ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ ... ಅದು ಬಹಳ ಪೂರ್ತಿ ಸಂತೋಷ, ಬಹಳ ತುಂಬಿ-ಕೊಂಡದ್ದು.

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಂಪನ ಅದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ತುಂಬಿಬಿಡುವ ಏನೋ ಒಂದು - ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಳವಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಳೆಯುವಂತಹದು.

ಮತ್ತು ಅದು ಉದ್ದೇಶರಹಿತವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಆಗಬಲ್ಲದಾದಾಗ, ಅದರ ಆ ಕಂಪನ(ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ದೈವೀ ಕಾರಣದತ್ತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಂಪನ) ವಿದ್ಯಾಗ ಅಡೆತಡೆಗಳು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ತತ್ಕ್ಷಣ ಮಾಯವಾಗುವವು. (ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಆ ಕಂಪನ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.) ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಆ ಕಂಪನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಅದೇ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಿ: ಅದು ದಿಶೆರಹಿತವಾದದ್ದು, ಅದು ಒಂದು ವಿಷಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯದತ್ತ ಹೋಗುವ ಏನೋ ಒಂದಲ್ಲ, ಅದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ (ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಇಲ್ಲವೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಹದಲ್ಲ (ಸುತ್ತವರಿದ ಸಂಜ್ಞೆ), ಅದು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಇಡಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತಹದು.

ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಧ್ರುವಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಂತಹ ಏನೋ ಒಂದಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಧ್ರುವದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಧ್ರುವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಈ ಧ್ರುವಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಹದಲ್ಲ: ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಂಪನ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಕಂಪನ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ, ಅದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಹ ಇಲ್ಲವೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಎರಡು ಧ್ರುವಗಳಿದ್ದಂತಹದಲ್ಲ.

ಇರುವುದರಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನದೇ ದಿವ್ಯಾನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. (ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅದನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ.) ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದ ಹಾಗಿದೆ.

ಅವೆರಡೂ ಧ್ರುವಗಳಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರು ಜುಗುಪ್ಸೆ ತರಿಸುವಷ್ಟು ಸಲ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಅವೆರಡೂ ಧ್ರುವಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅವುಗಳ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ) ಆದರೆ ಅದಿರುವ ರೀತಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಾಚೆಗಿರುವ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ. ಅದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಸಾರದಲ್ಲಿ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮತ್ತೆ ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ) ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಕೃತಜ್ಞತೆ ಕೇವಲ ಸಾರಭೂತ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಕಂಪನದ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಣಗುಣ. (ಧ್ಯಾನ)

(ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, Dec 21, 1963)

*

ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ದಿವ್ಯಾನಂದದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಬಿಡು.
ನಿನ್ನ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ ಭವ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಬಿಡು.
ನಿನ್ನ ದೈವೀ ವಿಜಯವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

(CWM, 1/178)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ

ನಿಮ್ಮ ದಿನವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ

ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು, ಪ್ರೇಮ, ಆದರಪೂರ್ವಕ ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನುಕುಲದ ಆಪದಕ್ಷಕರ ಈ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿರಿ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯವರಾದ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಬರುತ್ತಾರೆ, ಕೊನೆಯ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುವರು, ಅವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ, ಬೋಧಕರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ವಿನೀತ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ಸೇವಕರೆಂದು, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡಿದಾದ ಇಳಿಜಾರಿಕೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆಡೆಗೆ ಸಾಗಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೆಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡಾಗ, ಪೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಯೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೈಕೊಂಡುದರ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು-ಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕರೆಗೆ ಪ್ರತಿಪಂದಿಸುತ್ತ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಅವರ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಮ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತವರಿಯುವವು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿಡುವವು. ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೈನಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಭವಾಗುವುದು. ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಹಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಹೊಯ್ದಾಡದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

*

ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿ

ಜನರು ಅವರಿರುವ ಹಾಗಿದ್ದಾಗಿನ ಅವರ ಜೀವನ, ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹರಿಸುವ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಗಾಢತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುವ ದ್ವೇಷ, ತಿರಸ್ಕಾರ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದರೆ ಉದಾಸೀನತೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ-ಪಡುವ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ

ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಈ ಗಾಢತೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಆ ಜಗತ್ತನ್ನು ದಿವ್ಯಾನಂದದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಮಾನವ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಡ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನರು ದುಷ್ಟರಿಗಾಗಿ, ಅರೆಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದವರಿಗಾಗಿ, ಅಂಗವಿಕಲರಿಗಾಗಿ, ಜಯಶಾಲಿಯಾಗದೆ ಇದ್ದವರಿಗಾಗಿ ವಿಫಲತೆ ಕಂಡುಕೊಂಡವರಿಗಾಗಿ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ - ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ದುಷ್ಟತನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಫಲತೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ ಹಾಗೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಈ ಮುಖ ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಹುಶಃ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೀಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವ ಹೃದಯ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುರಿಯಲಾಗುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಗ ವಿಷಯಗಳು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

(CWM, 3/187)

*

ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಪಾಯವಿದ್ದಾಗ, ಎಂದರೆ, ಅಪಘಾತವೊಂದರ ಪ್ರಾರಂಭವಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಜನರು ಅದರಿಂದ ಪಾರಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಂತಹವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅರಿವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಇಲ್ಲವೆ ಆಂತಹದೇನೋ ಯಾವ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗ ಅದು ಅನಂತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಯಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಎಂದಿಗೂ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರೀತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅಂತಹದೇನೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಮರಳಿಪಡೆದಾಗ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ-ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪವಾಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಪಘಾತಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮತೋಲನ

ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಮತೋಲನ, ಜನರ ಭಿನ್ನ ವಾತಾವರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಯೋಜನೆ ಇವುಗಳ ನಿಖರವಾದ ಪರಿಮಾಣ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 5/406)

*

ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರೀತಿ ಯಾವುದು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ.

ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ವಿನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಾಗಿದೆ, ನಿಜವಾಗಿ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಅಪರಿಪೂರ್ಣರು ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯರಹಿತರು ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಮೊದಲ ವಿಷಯ.

ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಒಂದು ಅನುಭವ. ಏನನ್ನೂ ಅರಿತಿರದ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಇದೀಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೆ ಜನರನ್ನು ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಳಪಡಿಸುವ ಏನೋ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ - ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಅವರಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರೆಯ ರೂಪದ್ದೇನೋ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭೀಷ್ಟೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಮೊದಲ ನಿಬಂಧನೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಪಡೆದಾಗ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ

ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯಬಲ್ಲದು, ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಬಲ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಗಾಢ ಅಭೀಪ್ಸೆ, ತೆರೆ-ದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನೀವು ಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅಭೀಪ್ಸೆ ಪಟ್ಟರೆ, ಉತ್ತರ ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲೆವು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ತೆರೆದಿರಿಸುವಿರಿ.

ಮತ್ತು ನಂತರ - ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಬೇಕು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ತುಟಿಗಳ ಮೆಲೆ ಬೆರಳನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾರೆ) - ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ, ಅದನ್ನು ನೀವೇ ಕೈಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ತೊಂದರೆಯ ನಿವಾರಣೆ ಆದ ಕೂಡಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು “ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಳೆದು ತಂದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಗಳಿ ಹಾಗೂ ಕೀಲಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರಿರಿ. ಮತ್ತೊಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಡುಸಂಕಟ, ಯಾವುದೋ ಭಯಾನಕ ತೊಂದರೆ ಇಂತಹದು ಆಂತರಿಕ ಹೆಡ್ಡತನವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡವರು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮರು ಆಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿರಿ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದೇ ಕೌಶಲ ಹಾಗೂ ಕ್ಷಮತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ, ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಒಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವಿರಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು, ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವಿರಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗಳಗಳನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ

ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗದು. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ: ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡಲೆ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ಕ್ಷಮತೆಯೊಂದಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾನೆ.

(CWM, 6/322-23)

*

ಸಾಮಾನ್ಯ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹಾಕಾಳಿಯ ಏಟು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಹಾಕಾಳಿಯ ಏಟಿನ ಸ್ವರೂಪವೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಹೌದು, ಅಭೀಪ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಬಯಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ: “ಹೌದು, ನಾನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು ... “ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ನಾನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.” ಆಗ ಅದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅದು ವೈಶಾಲ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ವೈಶಾಲ್ಯ ಗಾಢ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಧಾರವೊಂದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಾಗ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ, ಎಸಗಿದ ಹೆಡ್ಡತನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತ-ಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡಾಗ, ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲವೆ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗಲೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪೂರ್ತಿ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿರಿಸಿದಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಭಯಾನಕ ಏಟು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ತಂದಾಗ ಅದು ಏಟು, ಆದರೆ ನೀವು ಘನತೆಯ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಮಹಿಮಾನ್ವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು

ಹೃದಯವಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ) ಇಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಏನೋ ಒಂದರ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ, ಯಾಂತ್ರಿಕ, ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುತ್ತೀರಿ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಇದೊಂದು ಸ್ಥಿತಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚತರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೀವು ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಲು, ದೈವೀಸತ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸಲು, ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ, ಪ್ರಗತಿಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಸಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ ಆ ಉಚ್ಚತರ ಸ್ಥಿತಿಯತ್ತ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ನೀವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಸತ್ಯವನ್ನು, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯ ತಂದುಕೊಡುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಸಂಜ್ಞಾಚ್ಯೋತಿ (beacon) ಯಿದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನೀವು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಇವೆರಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಳಿದು ಹಾಕಲು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪರವಶಗೊಳಿಸುವ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಅದು ಕೇವಲ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಅರ್ಥ: ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೊದಲನೆಯ ರೀತಿಯ ಸ್ತರದಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಆ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ತರದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದುದಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳೇ, ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ.

(CWM, 6/325-26)

*

ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ

ಮನುಕುಲ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲೆಂದು ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಹಾಗೂ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಅರಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾದ ರೂಪ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿತಕರವಾಗಿದೆ: ನಿಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆಯೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ, ಅದು ನಿಮಗೆ ನಿಧಿಯೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೋಷ, ಕ್ಷಮತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆ, ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಕಾಪಟ್ಟ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹದಲ್ಲವನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ, ನೀವು ಅದ್ಭುತವಾದ ನಿಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದುಃಖಿತರಾಗಿರುವುದರ ಹಾಗೂ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ “ಓ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಷ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೊಸ ಗಳಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ಬಿಡಿರಿ. ಯೋಗಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು, ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರಬಾರದೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡ ತತ್ಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರಿ, ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರಿ, ನಾಶಮಾಡಿರಿ.

ದೋಷವೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಒಂದು ಗಳಿಕೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅದು ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬಲಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಬ್ಬಿನ ಕಣದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಹೊನಲು ಬಂದಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಯೌಗಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ನೀವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು, ಅಲ್ಪತನವನ್ನು, ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಇಂತಹ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಕುರುಹು, ಇಂತಹ

ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಗಂಭೀರ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಯಾಗಿದ್ದು ಕಾಪಟ್ಟದತ್ತ ವಾಲುತ್ವದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕ್ಷಣ ಅದು ಇರಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವವರು ನೀವು. ಏಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವು ಸಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ - ಎಂದರೆ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಈ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ಛಾಯೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತರಬಾರದು, ಆ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪ ನೀವು ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿಷ್ಟದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ವೀರ್ಯರನ್ನಾಗಿ, ಧೈರ್ಯಹಿತರನ್ನಾಗಿ, ಬಲರಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪಾಪವಲ್ಲ; ಅದಿದ್ದ ಹಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಅನಿಷ್ಟದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಪಾಪದ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರವೂ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಗಂಭೀರ ರೂಪದ್ದು. ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹುಳು ಅಡಗಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆ, ಬೇಟೆಯಾಡಿ ನಾಶಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ಒಂದಂಶ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಅದರರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ನಾಶಮಾಡಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇರುವ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಂತರ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ಹಾಗೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಗಳ ಮೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ದೋಷವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯುವುದು ಮೊದಲ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೋಳಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಸಂತೋಷ-ದಿಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇರಬಾರದ ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಬಲ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(CWM, 3/220-22)

*

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಷಯ. ಅದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ನಿಖರವಾದ ವಾಸ್ತವತೆ ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ

ರೂಪಿಸಿದ ಸೂತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರೇ ಇರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಭಿಪ್ರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಚೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿಪ್ರೇ ಅತಿ ಹತ್ತಿರ-ವಾದದ್ದು, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವ-ವಿಸ್ಮರಣೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ಮನುಷ್ಯ ಆಗಬೇಕಾದುದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದು. ಏನನ್ನಾದರೂ ಬೇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಹಾಗೆಯೇ ಭಗವಂತ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದನ್ನು ಧನ್ಯವಾದ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಭಗವಂತ ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿದ ದಯೆಯ ಮುಖವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅವನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ, ಅವನಲ್ಲಿ ನೀವು ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವಾದದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಬಯಸುವ ಪ್ರಶಂಸೆಗಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ರೂಪ ತಾಳಬಹುದು. ಅದು ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿ ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವುದಲ್ಲ, ಅದು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲ.

(CWM, 5/141)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪರಮೋಚ್ಚನ ಈ ಅದ್ಭುತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ

ಆಶ್ರಮವಾಸಿ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿರಲು ಅವನು ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಿರಬೇಕು, ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನಾಗಿರಬೇಕು, ವಿನಮ್ರನಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನಿರಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿವೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉತ್ಪಾಂತಿಪೂರ್ವಕ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತೀವ್ರಗತಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಮನುಷ್ಯ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿರುವ ತೋರಿಕೆ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆ, ನಟನೆ, ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಚೂರು ಚೂರಾಗಬಹುದು.

ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಲು ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳು ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಅಭೀಪ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರಬೇಕು - ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವಂತಿರಬಾರದು, ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಅವನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾಗಲಿ, ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಒಣಜಂಬದ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಲಿ ಇರಬಾರದು.

ತಮ್ಮ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿರುವುದು - ಒಂದು ದಿನ ಮತ್ತು ಅದರ ಮರುದಿನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಲ್ಲ, ವಿಷಯಗಳು ಅವರು ಬಯಸಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಲೋಲರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಒಂದು ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲ. ಅದು ವಿಷ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದ್ದು ಆತ್ಮವನ್ನು ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಕೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ತಾನಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ ಭಗವಂತನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಏನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರುವುದು ವಿನಮ್ರತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವನ ರೀತಿಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುರಿತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾವನೆಗೆ ತಂದು-ಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿನಮ್ರತೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಅವನ ದೈವೀ ಗುರಿಯತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿದಾದ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪರಮೋಚ್ಚನ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿದೆ, ಅದು ಅವನನ್ನು, ಅವನ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವನ ಅಹಂಕಾರ, ಅದರ ವಿರೋಧಿಸುವಿಕೆಗಳು, ಬಂಡಾಯಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

(White Roses: p. 189, 233, 17, 35)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರಲಾರ - ಏಕೆಂದರೆ ತಾನು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಬಯಸದೇ ಇದ್ದುದು ಅವನಿಗೆ ದೊರಕಿದಾಗ ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ದೇವರು, ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುವರು ಎಂದು ಅವನು ಪರಿಗಣಿಸುವನೋ ಅಂತಹರನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

(CWM, 14/155)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ರೀತಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕಳೆದ ಸಲ ಓದಿದ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿತ್ತು: “ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ದೇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಅವನಿಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸೇರಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳು ಆ ದೈವ ಸಂಕಲ್ಪದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸ್ಥಿರ ಶರಣಾಗತಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಶರಣಾಗತಿ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಶರಣಾಗತಿ? ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಯಾದಾಗ ನೀವದನ್ನು ವಿರಕ್ತಿಯ ಭಾವದಿಂದ ಪಾಲಿಸಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಶರಣಾಗತರಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾವ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಇದರರ್ಥ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಲಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಲವಿನಿಂದ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು

ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಶರಣಾಗತಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ದೂರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದಾಗಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ದೂರು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯದು, ಆ ಆಜ್ಞೆಯ ಆಂತರಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು, ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಲಾದುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಲ, ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಬಯಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತೀರಿ, ನಿಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಸಹಕರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಬಹಳ ಭವ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶರಣಾಗತಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಗರ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲದೆ ವಿರಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಹೌದೋ, ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದವನಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಗರ್ವದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ(ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ನಿಜವಾದ ಶರಣಾಗತಿಯಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ತಾನು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುದಾದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ

ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದಾಗಿ ಬಲ ಪಡೆದ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮೊದಲನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರದ ಸರ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಬಡ ಬಲಿಪಶುವಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

(CWM, 6/63-64)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ವಿರೋಧಿಸಬಾರದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕೃತಘ್ನರಾಗಿರಬಾರದು, ಮತ್ತು ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೊರಳಬಾರದು - ಆದರೆ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ದೈವೀ ಶಾಂತಿ, ಏಕೆ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಇವುಗಳಿರುವುದರ ಗುರಿಯನ್ನು ಸತತ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

* * *

ಯಾರಿಂದ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಜನರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವ ಜನರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

(SABCL, 23/613)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಅವನು ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಅಚಂಚಲವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 14/154-55)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ

(ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿವೇಕವಿರುವ) ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸುವುದು

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವುಟ್ಟಿದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ಗಾಢತೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಇಂತಹದಲ್ಲವೂ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಭೀಪ್ಸೆಯನ್ನು ಆ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ, ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಾಢತೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ಕಂಡು-ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಹೇಗೆ, ಏಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಾಣಲಾರರು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಹೌದು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಹಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು” ಎಂದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಅದರಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ದೈವೀ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನಿರಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ.

(CWM, 7/239)

*

ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಸನ್ನೆ(lever)ಗಳು

ಎರಡು ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಕ್ಷಮತೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಡತ್ವದಿಂದ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ

ಇಡಿಯಾಗಿ ಅವನು ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಲಾಕಾರ ತನ್ನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ವಿಷಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿರಬಹುದು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಅದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಶೀಲವಾದಾಗ, ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಜಾಗ್ರತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯ ಸಹಯೋಗವಿರುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಇದೆ. ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಆಂತರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ, ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಂದಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಏನೋ ಒಂದು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಇಡೀ ಜೀವನದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಶದ ಹಿಂದೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಘಟನೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವಂತಹದು, ಅವರು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಅನಂತ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

...

ಕೃತಜ್ಞತೆಭಾವದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ವಾಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಬೇಕು, ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಎಲ್ಲ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಬ್ಬುತನವನ್ನು ಕರಗಿಸಲು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಮಧುರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು; ಸಾಧಕನನ್ನು ಅವನ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪರಮೋಚ್ಚನ ದೈವೀ ಕೃಪೆಗೆ ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ಇರುವಂತಹದು - ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞನಾದಂತೆ, ಈ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಧನ್ಯವಾದ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ಗುರಿಯೆಡೆಗಿನ ಮಾರ್ಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(White Roses, 17)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ:

ಭಗವಂತನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾದ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗಾಗಿ ಭಗವಂತ ಕೈಕೊಂಡದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತ ನಿಮಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗದಂತೆ ಇರಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾರದ(obligation) ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಭಾವನೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

(CWM, 14/154)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಯಾವುದರ ಬಗೆಗೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಜನರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿತ್ತು, ಅವರು ಪಡೆದಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯವಾಗಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಹಾಗೂ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಷಮತೆಯಿತ್ತು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಸರಿ, ಅವರಿಗೆ ಚೈತ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಸಂಪರ್ಕ ಸತತ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು ಕ್ಷಮತೆ ಇದ್ದಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು, - ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ - ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದರ, ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದರ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದರ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆರಡು ವಿಷಯಗಳು ಜನರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವರು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದು: ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಋದ್ರ ಚಿಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಚಿಲ್ಲಿಕೊಡುವ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಔದಾರ್ಯ ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವು ಎರಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಸನ್ನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಇದು ಚೈತ್ರಸತ್ತೆಯೊಡನೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕೊಂಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 7/418-19)

*

ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿದೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಭಯಾನಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ, ಎಂದರೆ ನೀವು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ, ಇತರರ ಬಗೆಗಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನ ಬಗೆಗಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯದ ಬಗೆಗಲ್ಲ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗಲ್ಲ - ನೀವು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ಭಯಾನಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ, ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಭಗವಂತನಿಂದ ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವನು ಉತ್ತರದಿಂದ ನೀಡದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತೀರಿ, ನಾನು ಇದೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಅವೇ ಮೂರು ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೀರಿ: ಭಗವಂತ ಕ್ರೂರನಾಗಿದ್ದಾನೆ, - ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಓದಿದ್ದೇವೆ, ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕತೆಗಳಿವೆ, ಭಗವಂತ ಮೊದಲಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಮೃದುವಾಗಿಲ್ಲ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ: “ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ತೊರೆದು ಬಿಟ್ಟಿರುವಿ, ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವಿ, ಓ ರಾಕ್ಷಸ” ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಅವರು ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೆ “ಓಹ್, ನಾನು ಬಹಳ ಗಂಭೀರ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವರು ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವರು.

ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಇರಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಚಲನೆಯಿದೆ. ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಆ ಬಗೆಯ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವ; ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವಿಕವಾದ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ, ಅದು ಭಗವಂತ, ಅದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಕೇವಲ ಅತಿ ಘೋರತೆಯಲ್ಲ, ಭಗವಂತ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ,

ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದ ಅಚ್ಚರಿಪಡುವ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಘನತೆವೆತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಈ ಘನತೆವೆತ್ತ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ಕನಿಷ್ಠವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿದಾಗ ಹೃದಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಾಢ ಅದ್ಭುತ ಸಂತೋಷ, ಎಂತಹ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ತಂದುಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷದಾಯಕ ಸ್ವಾದವಿರುತ್ತದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಸಮನಾದುದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಸುಂದರ ಹೂವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಔದಾರ್ಯದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಾನೆ, ಸುಂದರ ವಾಕ್ಯವೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ, ಅಸ್ತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ವಿಷಯ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಒಮ್ಮೆ ಈ ಬಗೆಯ ಭಾವಪರವಶತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಆಳವಾದದ್ದು, ಗಾಢವಾದದ್ದು, - ಜಗತ್ತು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ, ಅದು ಭಗವಂತ.

ಹಾಗಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಬಹಳ ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು, ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಬರಬೇಕು.

(CWM, 8/39-40)

*

ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಲು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯ ಉದಾರ ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆತ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದಾಗ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಹಾಗೂ ಸುಂದರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ

ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಶಂಸೆ ಅಥವಾ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೊಸ ಸ್ಥಿತಿಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರದ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ, ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಸಂತೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಎಳೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ರೀತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

(CWM, 8/405)

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅಂಧಕಾರವಿರುವ ದಿನಗಳನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಕೃತಘ್ನತೆ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕುತ್ತದೆ

ಮಬ್ಬುತನವಿರುವ ಅವಧಿಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಂಧಕಾರದ ದಿನಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವ ದಿನಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಚಿಂತಿಸದೆ ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭಗವಂತನತ್ತ ಅವನು ನೀಡುವ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮಬ್ಬಾದ ಅವಧಿಗಳು ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವ ಉಪಾಯವಿದೆ: ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅಭಿಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಗಾಢತೆಯನ್ನು, ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಷ್ಕಪಟರಾದವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ವಾಲೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೃತಘ್ನತೆ ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು.

(CWM, 14/256-47)

*

ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಅಹಂಕಾರ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅದರ ಸತತ ಪೂರ್ವಮಗ್ನವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಆತ್ಮ ತನಗೆ ಕೊಡಲಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆರಹಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 14/257)

*

“ನನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಜಗತ್ತೇ ನಾಶವಾದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ಅಹಂಕಾರದ ಮನೋಭಾವ, ಅದು ತನ್ನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದನ್ನು ಅರಸುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ವಗಳ ಹಾಗೂ ಆಸೆಗಳ ವಿಷಯ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ತತ್ವಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಲಕ್ಷಣ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಆಸೆಗಳು ಪ್ರಾಣಿಕದ ವಿಲಕ್ಷಣ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ.

(CWM, 14/342)

*

ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಭಗವಂತನತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರತ್ತ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನತ್ತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಯಾವುದು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಏಕೆ ಇರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಸಾರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಭಗವಂತನೇ ಎಂಬುದು ನಿಜ, ಆದರೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಲವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಳಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ತೀರಾ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಈ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯೆಯ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಭಗವಂತನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನೀಗಾಗಲೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಸದಿಚ್ಛೆಯಿರುವ ಮನೋಭಾವ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ.

ಭಗವಂತನತ್ತ ಇಡಿಯಾದ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ, ಗಾಢವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತತ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಏಕೈಕ ನಿಜವಾದ ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಅವನೊಡನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಾದಾತ್ಮ್ಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

(CWM, 16/313-14)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಕಾಣಿಕೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವನು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸನಾತನ, ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನು, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಿಂದ ಕೂಡಲೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿರಬಹುದು. ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನು ವಿಶ್ವಾತೀತನಾಗಿರುತ್ತಾನಾದಾಗ್ಯೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮೊಳಗೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ರಹಸ್ಯ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಾದವನು ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು, ಎಡವುಲೆಗಳು, ವೇದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಕೂಡ, ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದವುಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಅವು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಮುಖವಾಡಗಳಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಅವುಗಳ ಕೊನೆಯ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅವು ದೈವೀ ಏಕೈಕನಾದವನ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವನತ್ತ ಹೊರಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕೈಕ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲಿ, ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಆ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

(CWSA, 23/110)

*

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಬೇಕು(resolved). ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳು, ಅಸಾಧಾರಣವಾದವುಗಳು, ಉದಾತ್ತವಾದವುಗಳು ಎನಿಸುವವುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸದೆ, ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತೀಕರಣಗೊಂಡ ಸ್ವಭಾವ ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಚಲನೆಯ ಏಕೈಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಮಗೆ ಅತೀತವಾದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದೈವೀ ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾಣಿಕೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಸತ್ತೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.

(CWSA, 23-24/111)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಇರುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ

ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದರೆ ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯತ್ತ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇತರರು ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾನವರ ಅಹಂಮನ್ಯತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ಬಿಗಿಹಿಡಿತ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕರ್ತವ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಇತರರು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ ಅದು ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ.

ಸತತ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆನಂದವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಇರುವ ಏಕೈಕ ರೀತಿ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅಹಂ-ಮನ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಅರಿತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚತ್ತುಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮನವರಿಕೆ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

“ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡು, ಆಗ ಶಾಂತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುವುದು” ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ನಿಷ್ಕಪಟ ಅಭಿಪ್ರೇಗೆ ದೈವೀ ಸಹಾಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 16/428)

*

ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು

ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳು, ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ಭಗವಂತ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ. ಹೊಸ ಕುಲ ಜನ್ಮತಾಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ಮುಕ್ತಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

(CWM, 16/433)

*

ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಎದೆಗುಂದುತ್ತೇವೆ. ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾವುದು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಎದೆಗುಂದದೆ ಇರುವುದು! ನಿರಾಶೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕರೆ-ದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ, ನಮಗೆ ನಿಂತುಹೋದ ಸ್ಥಿತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬಂದಿರುವುದು - ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊನೆರಹಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ - ಒಂದು ಮುಂದೆ ನೆಗೆತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿ-ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಇಲ್ಲವೆ ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆಯೇನೋ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಗ ಒಮ್ಮೆಗೆ, ತಯಾರುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಏನೋ ಒಂದು ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಗಣನೀಯ ಬದಲಾವಣೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಒಂದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಗಮನ ನೀಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನದ ಸಂತೋಷ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿರಬೇಕು, ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮನುಷ್ಯ ದೊರಕಿಸಲು ಬಯಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಿಜವಾಗಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ನಮಗೆ ಸೇರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಬಯಸಿದರೆ ನಾವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ಹೆಣಗಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ.

ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಲಾಭದ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದರ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು

ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಿಮ್ಮೊಳಗಿರುವ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ, ಇದು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವ ಸಮಯ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧಾರಿತವಾದಾಗ ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ.

ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆಲವೊಂದು ದೋಷಗಳ ಮೇಲೆ, ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳ ಮೇಲೆ, ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕೂಡಲೆ ದೊರಕುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಫಾಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅದು ಲಾಭ ಗಳಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ, ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವನಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಮಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಆಗ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲ- ನೆಯದಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಇದು: “ಸರಿ, ಈಗ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಡುವವನಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನು: ಪ್ರಯತ್ನ, ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಮತ್ತು ವಿನಿಮಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಭಗವಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲವೆ ವಿನಿಮಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆ ಎಂಬುದು, ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು..” ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ, ಆ ಪರಿವರ್ತನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದಿಶೆ, ರೀತಿ, ರೂಪ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆಯೇ? - ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ, ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ನಾವು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬಹಳ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತು

ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷುದ್ರ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ, ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿರುವಂತಹದು ಮತ್ತು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದಂತಹದು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪರಿಣಾಮ ನಿಜವಾಗಿ ಏನಾಗಿಬಲ್ಲದು, ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಂತರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಬಂದಾಗ ಬದಲಾವಣೆ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ: “ಅಹಾ! ಅದೇ ಅದು, ನಾನು ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಅದರತ್ತ ಇತ್ತು.” - ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ನಂತರ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವು ಬಹಳ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹವು ಮತ್ತು ಬಾಲಿಶವಾದವುಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಇದು; ಮೊದಲನೆಯ ವಿಷಯ: ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿದೆ, ನಾವು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ ನಿಜವಾದ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಭಗವಂತ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಭಗವಂತನಿಗೆ: “ನಾನು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ವಿನಿಮಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಲಾಭದ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತದೆ (bargaining).

ಅದಿಷ್ಟೇ.

ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲಾಗದೆಂದು ಕೈಕೊಂಡದ್ದು, ಮತ್ತು ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಇಂತಹದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 9/316-18)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆ: ನೀನು ಎಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿದ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸುವಿ, ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವ ದೈವೀ ಕೃಪೆ ಆಳವಾಗಿ ಒಳನುಗ್ಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವಿ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

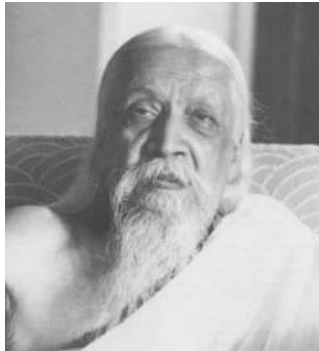
ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಣನಾದಾಗ, ಅವನು ಏನನ್ನೂ ಕುರಿತು ಅಸಮಾಧಾನ ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಭಗವಂತ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವನ ಎಲ್ಲ ಕನಿಕರವುಳ್ಳ ದೈವೀ ಕೃಪೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಶರಣಾಗತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋದಂತೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 10/342)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನ ಭೌತಿಕ ಆವರಣವಾಗಿದ್ದ ನಿನಗೆ

ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ನಮಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡ, ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆಸಿದ, ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸಿದ

ಭರವಸೆ ತಾಳಿದ, ಎಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡ ನಿನ್ನೆದುರು,
ನಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ,
ತಯಾರು ಮಾಡಿದ, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ನಿನ್ನೆದುರು
ನಿನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ನಾವು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಕೂಡ, ಮರೆಯದಂತೆ
ಅನುಗ್ರಹಿಸೆಂದು ತಲೆ ಬಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತೇವೆ, ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇವೆ.

(CWM, 13/7)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ

ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ನೆನಪನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಈವರೆಗೆ ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿರುವ, ಜೀವಂತ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಘೋಷಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದರು, ಆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ನಾಳೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರದು ಸನಾತನ ಜನ್ಮ.

(CWM, 9/172)

*

ಅವರ ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ

ಅವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು

ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ, ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಬೋಧನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಲಿ. ನಾವು ಇಂದು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾಳೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವೆವು.

ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರೋಣ, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಜವಾಗಿ 'ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಶುಭಾಶಯ'(Bonne Ann'ee)ವಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 13/16)

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಾವು ಅವರ ಬೋಧನೆಯ ಜೀವಂತ ನಿದರ್ಶನವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

(CWM, 13/28)

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುಣಗಳು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮದ ಆಶ್ರಮವಾಸಿ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡೆತಡೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಪತ್ಕಾರಕ ಪತನಗಳಿಗೆ ಅದು ಅಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ: ಆ ಗುಣಗಳು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ವಿನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ 'ಆಶ್ರಮದ ನಿಜವಾದ ಮಗು' ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವಾಗಿರಬೇಕು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲಾಗದ ವಿಶ್ವಾಸ. ಇದೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ, ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣ, ಮತ್ತು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವ ಅಭಿಪ್ರೇ ಜೊತೆಗಿರಬೇಕು, ಮಿತಿರಹಿತ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಇರಬೇಕು.

(CWM, 13/113)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರತಿದಿನ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿಡಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧನೆ, ಇಲ್ಲವೆ ನೀವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿ, ಇಂತಹದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ದೀರ್ಘವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಲುಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು. ನೀವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಿರೇನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಬಳಿ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಿರೇನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವದನ್ನು ಬರೆಯುವಿರಿ. ಅದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸೂತ್ರಗಳು

ಎಲ್ಲ ಸತ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಿ, ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಂತನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳು.

*

ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವದಿಂದ ತುಂಬಿಬಿಡಿರಿ.

ಭಗವಂತನತ್ತ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವ ಸುನಿಶ್ಚಿತ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

*

ಭಗವಂತ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

*

ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು; ಕೆಲ ಕಾಲ ಅದು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಅಭಾವವಿದ್ದಾಗಲೂ ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಏಕೆ, ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಅರಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು.

*

ಸತ್ತೆಯ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಾಗಿ ಅದು ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಷಮತೆ-ಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 14/25, 154-55)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಒಪ್ಪೋಲೆ : ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ, ಏಪ್ರಿಲ್, 2015		
ಪುಟ ಮತ್ತು ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
23, ಸಾಲು 11	ಭೌದ್ರವ್ಯವನ್ನು	ಭೌತದ್ರವ್ಯವನ್ನು
43, ಕೆಳಗಿನಿಂದ 5	ಶಾಶ್ವತೆ -	ಶಾಶ್ವತತೆ -

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 2ನೇ ಮೇ 2015 ರ ಶನಿವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ರಿಂದ 12 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ “Veda of the Body” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ|| ಅಲೋಕ ಪಾಂಡೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮ, ಪುದುಚೇರಿ ಇವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 3ನೇ ಮೇ 2015 ರ ಭಾನುವಾರದಂದು “The Yoga of Self-Perfection” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ|| ಅಲೋಕ ಪಾಂಡೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮ, ಪುದುಚೇರಿ ಇವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ 5 ಗಂಟೆಯಿಂದ 6.30 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ “Savitri-Satsang” ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದ ಸೇವಾ ಸಂಘ, ಮಕರಬ್ಬಿ ಕೇಂದ್ರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ

ದಿನಾಂಕ 4-4-2015 ರಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಕೇಂದ್ರ ಮಕರಬ್ಬಿ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ದಿನದ ಆರೋ ಯೂತ್ ಕ್ಯಾಂಪನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್, ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಇವರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಗೆ ವಾಲಿಬಾಲ್ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು.

ಸುಮಾರು 5 ಟೀಮುಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಪಂದ್ಯವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 4 ಗಂಟೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಸಂಜೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ನಡೆದ ಸರಳ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಟೀಮಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು.

ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೀ ಜಯಕೀರ್ತಿ, ಬಸವರಾಜ, ಚನ್ನವೀರಗೌಡ, ನಿಂಗಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಕೇಂದ್ರದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಭಾಷಣಗಳು ನಡೆದವು. ಶ್ರೀಮಾತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು - ಜೀವನ, ಸಾಧನೆ, ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಅವರ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅಂಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕರಬ್ಬಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದಂತಹ ಶ್ರೀಯುತ ಎಫ್.ಬಿ. ಲಿಂಗನಗೌಡರ್ ಅವರಿಂದ ಅರವಿಂದರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಯಿತು. 10 ನಿಮಿಷಗಳ ಧ್ಯಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

Bear, thou shalt find at last thy road to bliss.

- Sri Aurobindo

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 44 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : RNP/KA/BGS/368/2015-2017

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2017

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.